

מסורת הש"ס

(א) תוספתא פ"ג ה"ה
(ב) ודקדקין (ג) ויגד
(ד) נחמתי (ה) ד' (ו) ויגד
יחזק' אחר המל' ויג'
(ז) נדרים (ח) ויגד ע"ה
(ט) נדרים שם ימות שם
(י) ויחזק' פ"ג ה"ה ויחזק'
ויגד' (יא) ויגד תוספות
לקמן ע"ה ד"ה חזק' (לא)
(לב) ודומה נדרים ויגד
(לג) ויחזק' תוספות אשה נדר
ד"ה ור' יוחנן' (לד) ויגד
תוספות ימות ע"ה ד"ה
ש"ה פ"ג היטב ויגד
נדר' (לה) חשבה ד"ה קיום
ש"ה יגד ויגד תוספות
מכות יגד ויגד קיום
(לו) ויגד דמחיל' כמלן דלא
מחיל' (לז) ויגד ח"כ
מחיל' ויחזק'

תורה אור השלב

1. ויאמר אלוהים אל
צבארום אהבה את בריתי
אשר הם
אתה ויורש
אשריך לירדם:
בראשית י"ט
2. וכי יגור אתך גר
ועשה פסח ליוזבד המלך
לזכר ואל יקר
לעשותו והיה כאזרח
הארץ וכל ערל אל
יאכל בו: שמות כ"ב
3. המול ימול ליד ביתך
ומקנת כסף ויתנה
בריתו בכשרכם לבניה
עולם: בראשית י"ח
4. והתקן צפרה בנה
והברית את ערלת בנה
ותגע דלגליז ותאמר כי
חתן דמים אתה לי:
שמות ד'
ה

הגהות הב"ח

(א) הו"ב ד"ה איכא וכו'
את ברייתו תשמור ליכא:

לעזי דעם"י

פייגער א (פוינטור א).
זקב.

מוסף רש"י

בערלי ישראל. לעבן
נדר מולין נעבן דעם
לשון בני אדם וישראלים לא
קרי להו ערלים ועובדי
טובים לא קרי להו מולין
(יבמות טז.) במורלי
עובדי כוכבים. דעכלל
ערלים הן. ערלי ישראל
בכלל מולים הן כגון שמתו
לאחי מתתמלה (נדרים
לף טז)

רבינו חננאל

עובר סוככים כלל כלי
אל ימול והתנני עשר
שאין באר ורפא ישראל
ויש בה (ורפא) עובר
סוככים וסוכים כותי ישרא
עובר סוככים ואל ימול
כותי דברי ר' יוסף ורפא
יש כא שוי ר'מ רפואא
עובר סוככים מהתח
זרע ופשיה מהתח
רלא מסקי עליוש ער
ואומרים דקטלי לאניש
וכן יא אחא רב יוסי
אמר עובר סוככים אל
יהי רפוא מיתחא ליביש
מחיה אל תגריא ישרא
כל כותי אבל כותי אל
ימול ישראל כותי שלם
לשום רב גריוס דברי
רב יהודה ורפואא כותי
יודיה תנשיא שדא עובר מנין
למיליה עובר סוככים
היא מפול עוברא

ויפא מומחה. לא מרע נפשיה לשאי
 ישיחך דראפטיקן מעיקרא. דלרבי יהו
 וזחר דעובד כוכבים אף דלרבי למו
 נפשיכות דמיס לא חייס הוליל ואחר
 הוה אדרבי יהודה. דפסלי מילת
 עובד כוכבים מגזירת הכתוב [סו:] היא
 י יהודה הנשיא היא: מ"ט דרבי
 יהודה. בר פלוגתא דרבי יוסי דפסלי
 זבחי: לה' המול. ועשה פסח לה'
 המול וגו' ודרש ביה מילה לשמה
 נלך כחי פסול דמל שלא לשמה
 עובד כוכבים לא מהיל אלא
 דעתא דירשל שאמר לו מהו ויסי
 שמה: המול ימול. ברביא הוא:
 נפסח כפי. לה' דקרא אפסח קאי
 נפסחה עשייתו לשמה: ואם אס ברבי
 עובד כוכבים: המול ימול. קרי ביה המול
 מול מי שהוא מהול ימול אחרים:
 נבנוני. אומה מהולה: קוים שאני
 להנה לערלים. מה שאני נהנה מה
 הערלים אקור עלי בקוים וקוים הוא
 שון הערלים: שמו אחי מחמה מילה
 לא מהלכו. ליה שלא ימות: וספק.
 ע"י שליח: וסבר. אמר לאמר
 נכרת: מתני' מתרפאין מן.
 קטלין מהן דרפואה: ממן ונפשו
 נגמרא מפרש: ואין מספריין מן
 נכל מקום. אפילו בשבילי דה"ר
 ועוברין סא מדיש שמי יחזק ווארו
 נחער: נב' רפוי נפשו כנס.
 נחער מעצמו ונמנפו הוא עושה
 נמו אס יש את נפשם (בראשית כג)
 נדעמס: כסבר. לא קטיל דחייס
 נפסדא דלגריה: רפוי ממן מכה
 נפין כס. שכול העובד כוכבים
 נקלקלו שמכאז לי יומר ויויא ממון
 נרפאות: ריבא דכוסילתא. כל
 המהק דכנסים. ריבא מכת
 נול ונע"י פיידריל. כלומר אי כדא
 י ריבא דכוסילתא שקה לי אמן
 שרלא לא אחינא לעובד כוכבים
 ואחייא להעביר הכאז דאקור לחמור
 ופוי ביד עובד כוכבים: רפוי
 נפשו גורם ופ"י איו כנסה דבר:
 נפשו גורם ופ"י איו כנסה דבר:

למאן דאמר אשה לא והכתיב ותכרת קרי ביה ותכרת דא אחיא אידי ותתחלה ואתא למאן אבלי לא ריפוי נפשות ויחכמים אומרים יברכה"ך מותא ריפוי נפשות אילימא מתרפאין מהן בשכר אבל לא ריפוי נפשות דבר שיש בו סס לא מתסנין מיניהו אלא ריבדא אמר רבי יהודה אפילו ריבדא אמר מר עוקבא אבל אם אמר

קפריך מנדרים למ"ד המול ימול דלמח
 ילך אחר לשון בני אדם י"ל דהם מ
 (דף ג.) וכן קת"ל אור כוכבים אור
 גלים וכן מילתם השור קצותה
 נאמר לא אחר ראוב בנייכו מומר לער
 מומר לאו בר קשירה כאותם שהבאתי
 דאמרי לעיל אע"ג דלא מהילי כמאל
 רית הוא אם יספוק ויגטיין בני קש
 מות קשירה מעלין: **אשה** לאו בר
 נאם הלכה כרב דביתא דרבי יהודה
 לפרש פסק קמא דקדוש

(1) אתה ולא כוחי וכ"ש עובד כוכבים ועוד לא ורבי יוסי חולק עליו ואומר וכי היכן

אז נראה מה דרבינו לא גזים אלא לעולם אימור אלא כד בריהא דאוקר לסימי למול לישראל.

אין מעמידן פרק שני עבודה זרה

ברופא מומחה. ואפילו
בכל דבר שיתעסק
הכא משמע דלרבי יהודה אע"פ
צעובד כוכבים ותימה מ"ש

א רב דימי א"ר יוחנן
 ס מותר וסבר רבי
 והתניא ¹⁶ישראל מל
 ימול ישראל מפני
 ברי רבי יהודה אמר
 צינו מילה מן התורה
 עד שתצא נשמות
 ופכינו מעיקרא ודקא
 יהודה התיא דרבי
 א רבי יהודה הנשיא
 נוקד כוכבים שהיא
 בריתי תשמור אמר
 דרבי יהודה דכתיב
¹⁷המול ימול ואידך
¹⁸כפסח כתיב ואידך
¹⁹דבריה תורה כלשון
 למילה בעובר כוכבים
 פפא משמיה דרב
 תשמור ²⁰ורבי יוחנן
 ערבי מהול וגבבני
 מן דאמר המול ימול
 תשמור איכא ולמאן
 והתני ²¹קונם שאני
 בערלי ישראל ואסור
 אלמא אף על גב
 ילי דמו אלא איכא
 אחיו מחמת מילה
 את בריתי תשמור
 יל ימול איכא ולמ"ד
 קונם שאני נהנה
²²ישראל ומותר במולי
 אע"ג דלא מהילי
 איכא בנייהו אשה
 תשמור ליכא דאשה
 י"ד המול ימול איכא
 דימא ומי איכא
 ביה וותקה והכתיב
 עבד ואיבעית אימא
 מתרעאין מהן ריפוי
 קום דברי רבי מאיר
 כמ' מאי ריפוי ממון
 נפשות בחנם ליתני
 דבר שאין בו סכנה
 לו ריבדא דכוסילתא
 נפשות גופיה והיינו
 ניהו אמר רב חסדא
 פלוגי רע לו מותר
 סבר

שון בני אדם והוא נמי דקפ
לשון בני אדם אם לא מן ה
י שפר פרח קראי אהדי ד
דו ערי וגבנו כלל מ
יבא אשני כלל לעמוד בדמא
ימא שאינו בר מילה כיון ש
מיהו בר שמירת ברית הוא
לכוזר שאינו מקיים מצות
ן אשה כשרה למול דלף על
"ג פסק דלשה כשרה למול
ה למדרש שאינה חייבת למול

מתרשאים מהן ריפוי ממון אבל לא
ורישוי נפשות ריפוי בגופו וכדורב

למחול שנים.

כז.

[illegible][illegible]

אלטא אע"ג (דלא מדיילי במאן
דמדיילי) דטון. טימם מלי

ע מקרא קרא ל"ז הא אחר בנדרים
ווק ויזנא בזה איכל בפיק דפסקים
עם נפיק מקרא דכל העובדי כוכבים
עלם: **איכא** בינייהו אשה. תימא
ע פרה הוינא (בט"ז דף מה). דיטאל
ע חפץ לימול ולמ"ד המול ימול איכא
עלא שאני חפץ אבל מייה בר שמירת
ערתם אינו בכלל וכתבתם זה מנצל
ע דרב ורבי יוחנן הלכה כרבי יוחנן
עלבי דרמי אורי כשורא למול כרץ
ע היינו לבקש למולה:

לחיי

עין משפט
גר מצודה

[illegible][illegible]